

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення вченої ради НДПП
03.03.2022. протокол № 4
Уведено в дію
Наказ
в.о. президента НДПП Короед С. О.
18.03.2022 № 105

ПОЛОЖЕННЯ **про Раду з якості освітньої діяльності** **та якості вищої освіти** **Науково-дослідного інституту публічного права**

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Рада з якості освітньої діяльності та якості вищої освіти Науково-дослідного інституту публічного права (далі – Рада з якості) є колегіально-дорадчим органом Науково-дослідного інституту публічного права (далі – Інститут), яка координує діяльність його підрозділів, спрямовану на забезпечення ефективного функціонування та удосконалення внутрішньої системи забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (далі – Система якості).

Рада з якості розробляє пропозиції та рекомендації щодо стратегії, політики, процедур у сфері забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти, вирішує принципові питання створення, впровадження, функціонування та вдосконалення Системи якості Інституту.

Це «Положення про Раду з якості освітньої діяльності та якості вищої освіти Науково-дослідного інституту публічного права» складено відповідно до законів України «Про освіту» від 05.09.2017 №2145-VIII, «Про вищу освіту» від 01.07.2014 №1556-VII, «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення освітньої діяльності у сфері вищої освіти» від 18.12.2019 №392-IX, «Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти», ухвалених на Міністерській конференції в Єревані 14-15 травня 2015 року, Національного стандарту України «Системи управління якістю» ДСТУ ISO 9001:2015, «Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти» та «Критеріїв оцінювання, якості освітньої програми (додаток до положення)», затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 11.07.2019 №977, «Статуту Приватної установи «Науково-дослідний інститут публічного права», «Положення про організацію освітнього процесу в НДПП», введеного в дію наказом президента від 22.02.2022 року № 104 та інших нормативно-правових документів, що стосуються вищої освіти.

1.1. Основні терміни та їх визначення

Автономія закладу вищої освіти – самостійність, незалежність і відповідальність закладу вищої освіти у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, економічної та іншої діяльності, самостійного добору і розстановки кадрів у межах, встановлених цим Законом.

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту» та іншими законами України, правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Академічна свобода – самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, встановлених законом.

Акредитація освітньої програми – оцінювання освітньої програми та/або освітньої діяльності закладу вищої освіти за цією програмою на предмет забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти.

Вища освіта – сукупність систематизованих знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, інших компетентностей, здобутих у закладі вищої освіти (науковій установі) у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією на рівнях вищої освіти, що за складністю є вищими, ніж рівень повної загальної середньої освіти.

Галузь знань – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей.

Гарант освітньої програми – науково-педагогічний та/або науковий працівник, який працює в закладі вищої освіти за основним місцем роботи, має кваліфікацію відповідно до спеціальності, науковий ступінь та/або вчене звання за відповідною або спорідненою до освітньої програми спеціальністю, призначений наказом ректора з метою організації діяльності щодо розроблення, впровадження, реалізації та перегляду освітньої програми, а також моніторингу якості підготовки здобувачів вищої освіти за даною освітньою програмою.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Звіт про самооцінювання – аналітичний документ закладу вищої освіти та невід'ємна складова процесу зовнішнього оцінювання якості

освітньої програми та/або якості освітньої діяльності, що включає результати внутрішнього аналізу та критичного оцінювання якісних і кількісних показників освітньої програми та/або якості освітньої діяльності, що проведений закладом вищої освіти на підставі фактичних даних, відповідно до визначених критеріїв, а також план заходів, що спрямовані на підвищення якості освітньої програми та/або якості освітньої діяльності.

Здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються у закладі вищої освіти на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації;

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважена установа встановила, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчується відповідним документом про вищу освіту.

Компетентність – здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – кредит ЄКТС) – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин. Навантаження одного навчального року за денною формою навчання становить, як правило, 60 кредитів ЄКТС.

Лідерство узакладах вищої освіти є командним поняттям. Воно означає ініціативність, відповідальність, взаємну вимогливість, здатність самостійно приймати необхідні рішення на всіх рівнях управління ЗВО. Тобто кожен член університетської громади (науково-педагогічний/науковий працівник, здобувач вищої освіти, співробітник) в університеті є лідером, відповідальним за свій ЗВО в межах власної компетенції, а також згідно з місією та стратегією розвитку закладу. Особисті лідерські риси випускників закладів вищої освіти вітаються в будь-яких сферах суспільного життя. Тому лідерство також розглядається у контексті політики *soft skills*.

Ліцензування – процедура визнання спроможності юридичної особи провадити освітню діяльність відповідно до ліцензійних умов провадження освітньої діяльності.

Неформальна освіта – освіта, яка інституціоналізована, цілеспрямована, спланована особою або організацією, що забезпечує надання освітніх послуг. Визначальною характеристикою неформальної освіти є те, що вона є доповненням та/або альтернативою формальної освіти в навчанні протягом усього життя індивідуума.

Неформальна освіта найчастіше веде до отримання кваліфікацій, які не визнаються кваліфікаціями формальної освіти або еквівалентами формальної освіти відповідними національними або субнаціональними органами освіти, або кваліфікації зовсім не присвоюються.

Освітня діяльність – діяльність закладів вищої освіти, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу;

Освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації.

Особа з особливими освітніми потребами – особа з інвалідністю, яка потребує додаткової підтримки для забезпечення здобуття вищої освіти.

Професія, для якої запроваджене додаткове регулювання, – вид професійної діяльності, доступ до якого, крім наявності освіти відповідного рівня та спеціальності, визначається законом або міжнародним договором.

Професійний розвиток (підвищення кваліфікації) викладачів закладів вищої освіти, спрямований на здобуття ними так званих teaching skills, тобто викладацьких навичок, включно з різноманітними освітніми технологіями, здобуттям нового досвіду.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми (програмні результати навчання) або окремих освітніх компонентів.

Силабус – це документ, який створюється для здобувача вищої освіти та закріплює взаємну відповідальність суб'єктів освітнього процесу (науково-педагогічного працівника та здобувача) в межах певної навчальної дисципліни.

У силабусі відображається концептуальний перехід від «здобування знань» і «отримання практичних навичок» до формування програмних результатів навчання. У ньому представляються процедури (у тому числі, стосовно deadlines і принципів оцінювання), політика (включно з політикою академічної доброчесності) та зміст навчальної дисципліни.

У силабусі навчальної дисципліни наводяться: мета, предмет вивчення, сформульовані вимірювані цілі (предметні результати навчання та компетентності), короткий зміст, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення дисципліни, її пререквізити та пореквізити в структурно-логічній схемі підготовки, методологія оцінювання навчальних досягнень та правила зарахування пропущених занять тощо, а також додається інформація про науково-педагогічного працівника, який викладає дану дисципліну. Також може бути надана інформація, для викладання яких ще спеціальностей ця дисципліна може бути рекомендована.

Стейкхолдери (від англ. stakeholders) освітніх програм спеціальностей – зацікавлені сторони – фізичні та юридичні особи, які мають зацікавленість в реалізації конкретної освітньої програми, тобто певною мірою залежать від неї та/або можуть впливати на її структуру, зміст та якість.

Спеціалізація – складова спеціальності, що може визначатися закладом вищої освіти та передбачає одну або декілька профільних спеціалізованих освітніх програм вищої або післядипломної освіти.

Спеціальність – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти предметна область освіти і науки, яка об'єднує споріднені освітні програми, що передбачають спільні вимоги до компетентностей і результатів навчання випускників.

Студентоцентроване навчання – підхід до організації освітнього процесу, що передбачає: заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу; створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії; побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу.

Тимчасово переміщений заклад вищої освіти (наукова установа) – заклад вищої освіти (наукова установа), який у період тимчасової окупації або антитерористичної операції у період її проведення, під час здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях за рішенням засновника (засновників) змінив своє місцезнаходження шляхом переміщення з тимчасово окупованої території до населеного пункту на підконтрольній українській владі території.

Якість вищої освіти – відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості.

Fitness for purpose – принцип адекватності, домірності, відповідності засобів, що застосовуються для досягнення певної визначеної мети, у т.ч. відповідності методів навчання і викладання – заявленим в освітній програмі цілям. Заклад вищої освіти завжди повинен мати раціональне пояснення своїм діям чи сформованим політикам.

Soft skills (т.зв. «м'які навички», «соціальні навички» чи «навички успішності») дозволяють випускникам закладів вищої освіти бути успішними на своєму робочому місці. До soft skills зараховують навички комунікації, лідерство, здатність брати на себе відповідальність, працювати в критичних умовах, вміння полагоджувати конфлікти, працювати в команді, управляти своїм часом, розуміння важливості deadline (вчасного виконання поставлених завдань), здатність логічно і критично мислити, самостійно приймати рішення, креативність тощо. Іноді до соціальних навичок також зараховують знання іноземних мов, в першу чергу англійської мови. Заклад вищої освіти повинен мати власну політику стосовно розвитку soft skills у своїх здобувачів вищої освіти та викладачів.

1.2. Система внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти Інституту

Запроваджена Система внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти спрямована на вдосконалення всіх напрямків діяльності Інституту і має за мету забезпечення високої якості всіх складових освітнього процесу, відповідності міжнародним стандартам вищої освіти, формування в Інституту культури якості за всіма напрямками його діяльності як основи його конкурентоспроможності.

Зазначена Система якості Інституту має п'ятирівневу структуру:

Перший рівень – здобувачі вищої освіти Інституту та/або їх повноважні делеговані представники.

Другий рівень – рівень безпосередньої реалізації освітніх програм, їх поточного моніторингу: відділи, гарант освітньої програми, робочі групи з розробки (перегляду) освітніх програм, науково-педагогічні працівники, які задіяні в провадженні освітнього процесу за відповідними освітніми програмами, та ініціативні групи здобувачів вищої освіти за програмами, конкретні роботодавці.

Третій рівень – рівень впровадження і адміністрування освітніх програм, щорічного моніторингу освітніх програм та галузевих і регіональних потреб ринку праці: структурні підрозділи, які здійснюють освітню діяльність (відділи), орган студентського самоврядування, рада роботодавців.

Четвертий рівень – рівень розроблення, експертизи, апробації, моніторингу академічної політики, рішень, документів, процедур, проектів: заступники директора за напрямками діяльності, відділи, дорадчі та консультативні органи, Рада молодих вчених, Рада з якості, Рада роботодавців.

П'ятий рівень – рівень прийняття загальноінститутських системоутворюючих рішень щодо формування стратегії та політики забезпечення якості, затвердження нормативних документів, програм, планів реалізації конкретних заходів, затвердження, призупинення та закриття освітніх програм: Наглядова рада, президент, вчена рада Інституту.

Функціонування Системи якості Інституту визначається відповідним Положенням.

1.3. Принципи формування культури якості в Інституті

Культура якості в Інституті формується за такими принципами:

- відповідність національним та європейським стандартам якості вищої освіти;
- автономія Інституту, який несе відповідальність за забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти;
- забезпечення академічної свободи та доброчесності під час реалізації науково-педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності;
- дотримання принципів та правил академічної доброчесності усіма учасниками освітнього процесу;
- забезпечення студентоцентризму та врахування інтересів, потреб і досвіду здобувачів вищої освіти як самостійних і відповідальних учасників освітнього процесу;
- визначення напрямів і механізмів управління й забезпечення якості

освітньої діяльності та якості вищої освіти;

- постійне удосконалення нормативного забезпечення Системи якості;
- забезпечення високого рівня освітніх послуг з підготовки кваліфікованих фахівців, затребуваних в Україні та закордоном;
- забезпечення відкритості інформації на всіх етапах забезпечення якості та інші.

2. ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА ФУНКЦІЇ РАДИ З ЯКОСТІ

2.1. Моніторинг пропозицій колективу, розробка та обговорення проєктів стратегічних документів Інституті (концепцій розвитку; Стратегії розвитку Інституту; місії, бачення, цінностей Інституту; цілей в сфері якості тощо) та внесення їх на розгляд вченої ради Інституту.

2.2. Обговорення визначених стратегічних цілей та завдань Університету в сфері якості, опрацювання пропозицій щодо шляхів та механізмів їх досягнення та виконання.

2.3. Розгляд пропозицій щодо вдосконалення Системи якості Інституту, здійснення контролю та аналізу результативності її функціонування на основі вітчизняних та міжнародних стандартів.

2.4. Розгляд пропозицій Ради молодих вчених щодо вдосконалення реалізації освітніх програм та освітнього процесу в Інституті.

2.5. Організація, координація роботи Комісій з якості навчальних структурних підрозділів Інституту.

2.6. Розгляд питань щодо організації, проведення та результатів внутрішніх, наглядових, сертифікаційних і ресертифікаційних аудитів Системи якості у підрозділах Інституту.

2.7. Визначення та аналіз ризиків процесів Системи якості Інституту та розробка планів щодо їх усунення та запобігання.

2.8. Аналіз забезпечення необхідними навчально-методичними, матеріально-технічними та іншими ресурсами освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи здобувачів вищої освіти.

2.9. Аналіз результатів підсумкової атестації здобувачів вищої освіти.

2.10. Обговорення результатів моніторингу якості діяльності науково-педагогічних працівників (рейтинг науково-педагогічних працівників, результати опитувань, результати перевірок тощо).

2.11. Обговорення результатів моніторингу динаміки якісного складу наукових та науково-педагогічних працівників.

2.12. Обговорення результатів моніторингу кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти щодо дотримання ними принципів академічної доброчесності.

2.13. Розгляд питань щодо проведення опитувань здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних працівників, випускників та роботодавців з питань якості реалізації освітніх програм, організації освітнього процесу, функціонування Системи якості в цілому.

2.14. Обговорення результатів моніторингу процесів освітньої, наукової та науково-технічної діяльності Інституту тощо, надання рекомендацій щодо їх ефективного функціонування.

2.15. Розгляд питань щодо академічної мобільності здобувачів вищої

освіти та науково-педагогічних працівників.

2.16. Розгляд питань щодо моніторингу працевлаштування випускників та взаємодії зі стейкхолдерами.

2.17. Аналіз рейтингів ЗВО на національному та міжнародному рівнях, формування рекомендацій щодо підвищення позиції в них Інституту.

2.18. Аналіз та обговорення звітів відділів, формування рекомендацій щодо їх діяльності.

2.19. Звітування перед вченою радою Інституту про результативність функціонування Системи якості.

Рада з якості у своїй діяльності співпрацює зі стейкхолдерами: здобувачами вищої освіти, роботодавцями, представниками самоврядування, органів державної влади, громадськості та іншими зацікавленими особами.

3. СКЛАД РАДИ З ЯКОСТІ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ЇЇ РОБОТИ

3.1. Рада з якості створюється наказом президента на кожен навчальний рік за поданням заступника.

До її складу входять: заступники; завідувачі відділів, представники Ради молодих вчених; представники роботодавців та випускників (за згодою).

3.2. Рада з якості здійснює свою діяльність у формі засідань, що проводяться не рідше двох разів на навчальний рік.

3.3. Очолює Раду з якості заступник директора Інституту. Його заступником є завідувач аспірантури і докторантури. Секретар Ради з якості обирається та затверджується простим голосуванням на її першому засіданні.

3.4. Координація діяльності членів Ради з якості між засіданнями здійснюється головою, його заступником та секретарем. Голова Ради з якості (за його відсутності або за дорученням – заступник голови) представляє її на засіданнях вченої ради Інституту при обговоренні питань щодо Системи якості.

3.5. Функціональні обов'язки членів Ради з якості:

Голова Ради з якості: затверджує порядок денний засідань Ради; головує на засіданнях та організує обговорення питань порядку денного; затверджує прийняті рішення за результатами обговорення.

Заступник голови Ради з якості: за відсутності голови Ради виконує його обов'язки; складає план роботи Ради з якості; готує проекти рішень та представляє їх на обговорення; планує внутрішні аудити Системи якості відповідно до вимог Стандарту якості ISO 9001:2015 та надає їх результати та розгляд Ради; залучає за необхідності до участі у засіданнях Ради фахівців з питань, розгляд яких заплановано та її засіданні.

Члени Ради з якості: беруть участь у обговоренні питань порядку денного; надають пропозиції до проектів рішень Ради; реалізують прийняті рішення; обговорюють результати роботи структурних підрозділів; виносять на обговорення будь-які питання, що стосуються ефективності Системи якості, взаємодії процесів вищої освіти та освітньої діяльності, задоволеності стейкхолдерів тощо.

Секретар Ради з якості: доводить до відома членів Ради інформацію щодо дати, часу та порядку денного її засідання; протоколює засідання.

3.6. Робота Ради з якості здійснюється відповідно до затвердженого на

її першому засіданні плану роботи на навчальний рік. Проект плану готує заступник голови Ради.

Кількість постійно діючих комісій, їх персональний склад та керівників визначає Рада з якості.

3.7. Підготовка та проведення засідань Ради з якості передбачають такий порядок:

- явка на засідання членів Ради є обов'язковою;
- засідання вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше половини членів затвердженого складу Ради;
- у засіданнях Ради мають право брати участь запрошені особи (з правом дорадчого голосу);
- рішення Ради приймаються простою більшістю голосів від числа присутніх на засіданні членів Ради, оформлюються протоколами, які підписують її голова та секретар;
- рішення Ради мають рекомендаційний характер; обов'язковими до виконання є рішення, які вводяться в дію наказом президента.

Матеріали з питань роботи Ради з якості (Положення про Раду з якості, план роботи, склад Ради, її рішення тощо) розміщуються на сторінці веб-сайту Інституту та зберігаються у секретаря Ради протягом року.

Після закінчення зазначеного терміну матеріали анулюються.

4. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

4.1. Це Положення вводиться в дію наказом президента на підставі рішення вченої ради Інституту.

4.2. Зміни та доповнення до цього Положення можуть вноситися наказом президента або наказом президента за рішенням вченої ради Інституту; за таким же порядком Положення скасовується.

4.3. Відповідальність за актуалізацію цього Положення та контроль за виконанням його вимог несуть посадові особи Інституту відповідно до їх функціональних обов'язків.